

Délutáni posta.

Páris, jan. 19. A bonapartisi... felkérését követően... a legközelebbi ülést jövő szombatra...

A „Debreczeni” eredeti

ANTAVIRATA.

Budapest jan. 20. A Dunátólak ezrei felett gyönyörű szép A jegindulás veszélytelen.

Király megtekintte a vágóhidat... gedenését fejezte ki a látogatás...

Debreceni színház.

Csütörtök jan. 21-én 1875.

adatik:

erolsteini

nagyhercegnő.

Nagy behozatás vig... Székely Károly, Karmag Medgyesi...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

General Bumbum tá...

Előfizetési árak: Helyben és postán kálde: Egy évre 10 frt... Előfizetési helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésben...

DEBRECZEN. POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE. Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötötötös petitorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alkú szerint a legolcsóbb árért: Bélyegdíj: minden beigatásért külön 30 kr.

Az állam, mint fejős tehén.

Most, mióta a kényszerítő szükség követeli, hogy az államháztartásnál a lehető legnagyobb megtakarítások történjenek, kezdik egy kissé figyelembe venni ott a kormányt, hogy mily sok visszaélés történt az állampénztárral.

Mióta a takarékoság elve ki lett mondva, sok oly furcsa dolog lön szelölgetve, melyre az embernek, — bár a korrupciót sokféle oldalról tanulta ismerni a hét évi gyönyörűséges gazdálkodás alatt, — szemé-szája elállott, hajjégre meredett.

Most azonban olyasmi pattant ki, mi az alkotmányos államok történetében unikum! Ugyanis voltak (és vannak, fájdalom, még) oly orsz. képviselők, kik, magyarázva mondva „egy rókáról két bört nyuznak,” vagyis a képviselői állásuk mellett még állami hivatalt is viselnek, s ezzel megczafolni akarják azt a régi példabeszédet, hogy „egyszerre két nyergert nem lehet megülni.”

Igen, ők ezt minden áron meg akarják czafálni, de csak szinleg, az akaráván a világ előtt bebizonyítani, hogy ők két hivatalt viselvének, nem egy, de két személyből állanak, s annak idején egész jó lelkiismerettel csipik föl a szálláspénzt, úgy is, mint államhivatalnok, úgy is, mint képviselő, a nélkül, hogy valamelyikre a sok közül észbe jutott volna, két szállást tartani.

tény előidézték, bot-nak veszűk, az bizonyynal visszapatann szegénykedés-kép az illető kétlakiakra. Ez lehet ugyan erkölcsi bünhődés, azonban a fejős tehén szerepet viselt államkincstár ennek nem sok hasznát veszi.

A kincstári ügyészségre vár itt a földadat, hogy mutassa ki, vajon van-e arra törvény, hogy valaki kettős báz-bért szedjen föl az állampénztárból, (holott gyakran ez a „valaki” nagyon is izinkó-picinkó kis személy, ki egy lakásban is bátran megfér!) vagy nincs?

Utóbbi esetben a kincstári ügyészségnek kötelességéből kifolyó földadata e „kétlakiakat” mielőbb a fölveté illétkeltelen összege erejéig be-pörölni a minden irgalom nélküli — mint dukál — elverni rajtok a port. Jó lenne e derék kétlaki hazafiak névsorát abcze-rendben is közzé tenni, a jövő ivadéék elrettentésére!

Annai bizonyos, hogy pár százezer forint visszatérülne így az állampénztárba, mi szintén nem kis mérvben lendítene az egyensúly helyrehozásában; jövőre pedig óvakodnának az illetők az államkincstár illetékelen megconkintásán s nem néznék azt oly könnyen aféle kiapadhatlan tölggyü fejős tehénnek!

A választók összeírása iránt a haza minden részéből aggasztó hírek jönnek. Mindegyik arról panaszkodik, hogy — a választók nagy számmal maradnak ki. Már egyszer Aradon a Bachkorszak után sobajtoztak. Hat még ha megtudják „bölcs” törvényhozásunk működésének eredményét! Bizonyára a törököt hívják be „szabaditól.”

A virilis intézmény alapján erkölcs-telen voltát elegszer bizonyította láttuk már. Sokkal praegnansabb azonban a mai „Reform” egy — gr. B. A. tollából kerülő s az uszáróri elmékedő cikkének következő adata, semhogy közlését ne tartanók indokoltnak. Belső Szokolmekye, írja a neveztek lap, tavalyi fölviszálásához mellékelte a területén betáblázott uszarakövelelések lajstromát, melyből kitűnt, hogy számosan 100—200 százalékra adott kölcsönök alapján előelőle helyet foglaltak el a virilis listában, holott a kiadott összeg aránylag igen csekély; így pl. Nr. 18.: 970 frt jövedelmez 1750 frtot, Nr. 29.: 1000 frt jövedelmez 2000 frtot, Nr. 26.: 2300 frt jövedelmez 4600 frtot, s e szerint ez utóbbi el-lensúlyoz egy 1000 négyz. holdnyi földbirto-kot; a példák számát nem akarom szaporítani, de látjuk a határozott különbséget, mely amaz intézmény intencziója s eme kinövelek között kifejlődött, és láthatjuk a veszélyt, mely ez intézmény ily uton való népszerűsítéséből folyhat. Mi ugyan jegyzi meg igen helyesen a „Hon” a „veszélyt,” melyet az intézmény e népszerűsítésével kelthet, csöppet sem tartunk, mert az legfőbb is amaz intézmény előtér-lésében kulminálhat, de állami életünkre egyenesen gyászosnak tartjuk, hogy annak szervez-institúciói mélyelyezik az erkölcsi fogalmakat, ronjták a többit jámbor férú a „két-lakia k” osztályába tartozott.

Tagadja aztán valaki, hogy ilyesmi nem a korrupciónak egyik félreismer-hetlen bizonyossága. Hanem azt is mondják ám magyar példában, hogy „a botnak két vége” van s gyakran arra pattan vissza, a ki azt fogja. Ha a botrányt, melyet a fentebbi

Tán a szabadság édenében Meghalna mind örömetlen? Ha fél tőle, — inkább ne éljen! ... Oh mily nehéz a bus jelen!

képviselőhöz pénzügyi és vasuti bizottsági ál-tal a keleti vasut ügyének vizsgálata alkalmá-lyal tett kérdések és az azokra adott válaszok sorozata, egy vasok — 48 negyedrétt nyomta-tott ivre terjedő — kötetben, mely három csoportra osztva adja elő a szóban forgó kér-dések és válaszokat; az első csoport ma-gában foglalja gr. Mikó Imre, gr. Lónyay Meny-hért, Hollán Ernő, Gorove István, Kerékápolyi Károly, Tisza Lajos, Hidegúty Antal, Wein-ger Vincez, Ribáry Sándor, Kendes János, a keleti vasut igazgató tanácsa és Thommen Achilles válaszait; a második keleti vas-utja igazgatótanácsához intézett kérdéseknek s az arra adott válaszoknak második csoport-ját, s az egyes válaszokhoz csatolt okmány-melléletek óriási halmozát; a harmadik végül az anglo-osztrák bank választát a hozzá inté-zett kérdésekre. Az utolsó hét év államgaz-dársági történetéhez e kötet igen sok, valóban érdekes adalékokat szolgáltat. Jó volna e mel-lelt még kiosztani Gubodi e tárgyú röpirat-tát is.

A pénzügyminiszteriumban Ghyczy el-nöklete alatt értekezlet tartottat a dohány-jö-vedék körül nagy mérvben üzött csempészet és egyéb visszaélések meggátálása s általában a dohányjövédék bevételeinek lehető fokozása tár-gyában. Az értekezleten jelen voltak Fluck min. tanácsos a dohányjövédéki ágnek főnöke a pénzügyminiszteriumban, továbbá Meczer p. ü. tanácsos és több kiváló fővárosi dohányter-melő és szivarkereskedő.

Az országos képzőművészeti társulat kiállítása. — A „Debreczen szerkesztőjének.” Budapest, jan. 20.

Féléve már, hogy a társulat különféle gyarapodási szempontból az ország nagyobb városában, műkinccsel felkísítést rendezett. E buzgó törekvés ez határozat igen hasznos volt, tekintve szellemi művelődésünket; csekély bemeneti díj mellett, megismertette a külföld és haza művészeit azokkal, kiknek hajlandó-ságok volt az megismerni; de sajnos, ilyen is igen kevés mutatkozott; mert hazatérve, kide-riült, hogy a társulat vesztett, többé került az ide s oda való hurcolkodás, mint a mennyi a bevétel volt.

Munkácsynak az „eltévedt gyermeke”, ez zse-nidás hanyag paczolás. Hanem ezt csakis ó-teheti, mint elismert nagy zseni. A külföldi művészek egészen új képeket, a hazafiak igen kevés újat állítottak ki. Ott van két tájkép Achenbachtól, az egyik olaszoni tájkép, az előtér egy hegyoldali utat ábrázol, hol lombos fák árnya alatt cihér munkások fecserül a drága napot. Egy épen arra elrohogó kocsiiban van donnak elvezik a ter-mészet szépségeit, ott hagyva a felvert porban a munkásokat. A kocsi hátulján bakter áll, kit egy paraszt leány szépsége visszatekintésre bír. A fák lombnyílásai között szép kilátás van egy régi sziklavárosra, alatta két vízű tenger, sima tókrét itt ott, vitorlás hajók zavarják. A világitás naplemente árul el.

Másik tájképe nyugodtabb, több hatása van, jobban meg is ragadja a szemlélő figyelmét. Tárgya, egy rozant várótorony, mely na-gyon hasonlít a regényes százközi várótorony-hoz, ettől jobboldalt egy nagy körves köhid, tetejét fű, moha, bozót fedi, e hid alatt ka-nyarog uton került folyam hajbai zsongnak tova, balpartján két paraszt tanáz, egy lát-szik, már megfürödtek, az egyik épen ingét buzza magára; míg a másik gyorsab levan az öltözökében, már heverve javában füstöl. A kép baloldalán pásztor legelteti nyáját.

Szilágyi Lajos. Lenni, vagy nem lenni. — Társadalmi czikkek. — Debreczen, jan. 21.

A politikai kétérdés társadalmi életünk-et oly kitértelmű tömkelegbe bonyolítja, melyből határozott kiszámítással akkor foghatunk kigazolni, ha képviselőinket kebelünkben, nem pedig a kutyabőr nyulusa szerint választandjuk. Emeljétek az adót, kiáltja az egyik félig győzelmes, félig csintalan hangon, és pár év múlva Elyzeumma lesz Magyarország. Az adót fokozni örültség, ez a szegény munkásra ugy hatna, mint a bőjt a dajkára; mondják a többiek. Szüntessük meg az államkiváltásokat és vámokat. Azt ne tegyék, mert a szabad kereskedelem különösen reátok nézve sokkal több hátrányt okozna, — mint a mennyi előnyt igér.

Ujhelyi Károly, jegyző. Wein Dániel. A rabmadár. Allegoria. Fényes kalitban, énekével Vidámnak látszik a madár; Ott van családja — nem szedék el... De a kalit ivén török meg A felküzdő erő s erély, Oh itt csak a végzet segethet!

